

(недавно пензионисана) потпуковница Војске Републике Србије позната је боркиња за родну равноправност, недискриминацију и превазилажење сексизма и мизогиније у систему безбедности. Објавила

је шеснаест научних радова у којима преиспитује учешће жена у оружаним снагама савременог доба (током 2017. и 2018.г.). Значајан допринос је остварила учешћем у изради првог и другог Националног акционог плана за примену Резолуције Савета безбедности Уједињених нација 1325 „Жене, мир и безбедност“. Редовно је обучавала своје колегинице и колеге у униформи (и без ње), о значају родне равноправности у Војсци Републике Србије. Награђена је 2017. наградом „Анђелка Милић“ за допринос унапређењу родне равноправности. Била је именована за контакт особу испред Министарства одбране у сарадњи са Координационим телом за родну равноправност Владе Републике Србије. Докторанткиња је на Факултету безбедности у Београду

ПОТРЕБНЕ СУ КОНКРЕТНЕ МЕРЕ

Платформа Жене, мир и безбедност добила је на важности од момента доношења прве резолуције Савета безбедности УН на ту тему 2000. године, али је реализација била спора и некохерентна. Потребно је било осам година за разумевање значења процеса интегрисања родних аспеката, разумевања које иде корак даље од простог успостављања равнотеже између броја мушкараца и жена.

Искуства жена у сукобима и њихове специфичне потребе у постконфликтном контексту се у овој земљи и даље занемарују, мада се мењају погледи на способност жена да се делотворно ангажују у напорима за изградњу и одрживост мира. Међутим, тек кад у потпуности будемо разумевали стварну вредност интегрисања родних аспеката у мировне процесе и када будемо деловали сходно томе, утицаји реализованих активности предложених у националном акционом плану за спровођење Резолуције 1325 и другим стратегијама са својим акционим плановима, постаће видљиви, чак и на локалу.

Разлози за спори напредак у реализацији платформе Жене, мир и безбедност кроз НАП у Србији:

- неоправдано дуго трајање процеса доношења НАП-а („ход“ од годину и по дана),
- мањак капацитета и непосвећеност укључених актера/ки
- недоследно успостављање институционалних механизма (негде нису ни формиран, а негде не функционишу),
- недовољно опредељивање средстава за реализацију активности из буџета (за већину активности предвиђена донаторска средства) и
- недостатак стратешке акције за упознавање и приближавање са донетим НАП-ом.

Потребно је: предузети конкретне мере ради боље повезаности институционалних механизма, али и повезаност са појединачним и општим циљевима постављеним у националном акционом плану. Без јасне везе између наведених циљева и мера које се предлажу за остварење тих циљева тешко је реализовати било који план, па и овај.)

Даље, потребно је успоставити хомогени сет инструмената јавних политика које би утицале на спровођење НАП-а.

Потребно је и:

- учинити јаснијим индикаторе, разрадити временску динамику и одредити приоритете (краткорочно и дугорочно планирање), одредити линије одговорности, одредити буџетска средства и пратити и евалуирати напредак и изазове;
- учинити транспарентним извештаје и припремати се правовремено за ажурирање односно доношење трећег НАП-а!

Позитивни утисци са ових фокус група су да је видно да постоји жеља за акцијом, спремност на даљу едукацију о овој теми, без обзира на недостатак финансијских средстава, постоји осећај обавезе да се план примењује, кохезивност за бољу безбедност у свом граду, није било политичких конотација.

Моје примедбе се односе на одсуство неких структура (јединице Војске и Полиције), мало мушкараца, недовољну обавештеност учесника о теми.